

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2024 r.

w sprawie **A. K.**,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

wniosku obrońcy z urzędu w przedmiocie zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 618 pkt 11 k.p.k. i § 11 ust. 3 pkt 2

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

postanowił

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A.H. z Kancelarii Adwokackiej w C. kwotę 277,20 zł (dwieście siedemdziesiąt siedem złotych dwadzieścia groszy), w tym 23% VAT, z tytułu uzupełniającego wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 6 listopada 2023 r., sygn. akt IV KK 346/23, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację obrońcy skazanego A. K. Tym samym postanowieniem Sąd Najwyższy zasądził od

Skarbu Państwa na rzecz adw. A. H. z Kancelarii Adwokackiej w C. kwotę 442,80 zł, w tym 23% VAT, z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.

W dniu 10 listopada 2023 r. wpłynął do Sądu Najwyższego wniosek adw. A. H. o zasądzenie na jej rzecz jako obrońcy z urzędu dodatkowej kwoty 360 zł i należnego podatku VAT (łącznie 442,80 zł) za sporządzenie i wniesienie kasacji, w oparciu o § 11 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 626 § 2 k.p.k. stanowi, że jeżeli w orzeczeniu wymienionym w § 1 nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu.

Konieczność dodatkowego ustalenia wysokości kosztów w przedmiotowej sprawie wynika z dokonania przez Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie rozproszonej kontroli konstytucyjności § 17 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Przepis ten narusza zasadę równości, o której mowa w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, różnicując w sposób nieusprawiedliwiony sytuację obrońcy z wyboru oraz obrońcy z urzędu. Stwierdzenie przez sąd niekonstytucyjności przepisów, na podstawie których orzeczono o kosztach pomocy prawnej świadczonej przez adwokata z urzędu, obliguje do odstąpienia od ich stosowania i umożliwia, w trybie przepisu art. 626 § 2 k.p.k., wydanie postanowienia uzupełniającego, z uwzględnieniem stawek należnych adwokatowi działającemu z wyboru (zob. postanowienie SN z dnia 13 grudnia 2023 r., sygn. akt I KZP 5/23).

Należy jednocześnie podkreślić, że dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma znaczenia podnoszone przez adwokata A. H. rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt SK 78/21. W składzie wydającym to rozstrzygnięcie zasiadał bowiem J. W., który nie posiada statusu sędziego Trybunału Konstytucyjnego ze względu na „zajęcie” miejsca uprzednio obsadzonego. Organ, w którego składzie zasiadają osoby powołane na miejsca wcześniej obsadzone, nie jest organem opisanym w Konstytucji jako

Trybunał Konstytucyjny, a zatem wydane przez taki organ decyzje nie wywierają skutków, o jakich mowa w art. 190 ust. 1 Konstytucji (zob. postanowienie SN z dnia 13 grudnia 2023 r., sygn. akt I KZP 5/23).

W konsekwencji, wobec uznania powyższego przepisu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu za niezgodne z Konstytucją, rozstrzygnięcie w sprawie należało oprzeć na § 11 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, gdzie stawka minimalna za sporządzenie i wniesienie kasacji wynosi 720 zł.

Skoro zaś w postanowieniu z dnia 6 listopada 2023 r. Sąd Najwyższy z tego tytułu zasądził już na rzecz adw. A. H. kwotę 442,80 zł, w tym 23% VAT, to obecnie należało zasądzić różnicę pomiędzy należną obrońcy kwotą 720 zł a zasądzoną uprzednio kwotą 442,8 zł (z VAT), tj. kwotę 277,20 zł łącznie z VAT. Wprawdzie obrońca wnioskowała o wyższą kwotę (360 zł + VAT), to jednak zasądzenie dodatkowych kosztów w takiej wysokości stawiałoby obrońcę z urzędu w korzystniejszej sytuacji niż ta, w której znalazłby się obrońca z wyboru (który otrzymałby kwotę 720 zł z VAT).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

[PGW]

[ał]